

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23CoCsp/22/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319202201  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319202201.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátkou: JUDr. Katarína Hegedúšová, so sídlom Bratislava, Majerníková 3479/3A, proti žalovanej: P. M., nar. X.XX.XXXX, adresa P., T. XXX, o zaplatenie 72,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 15Csp/96/2019-59 zo dňa 25.2.2020, takto

### rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou žalobu zamietol a druhou výrokovou vetou žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Súd vec právne odôvodnil aplikáciou ust. § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a 5, § 54 ods. 1 až 3, § 544 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. l), § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a vecne tým, že vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 11.5.2015 uzatvorili medzi sebou strany sporu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 404600007, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 100,- Eur. Tento úver sa žalovaná zaviazala vrátiť navýšený o odplatu a úrok spolu vo výške 68,- Eur (odplata predstavovala 28,- Eur a zmluvný úrok 40,- Eur). Teda celkom sa žalovaná zaviazala vrátiť sumu vo výške 168,- Eur. Úver bol poskytnutý s RPMN 28% (priemerná RPMN 21,35%) a úrokom 40% ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti bol dojednaný na 11.5.2016. Zmluvné strany si pre prípad nevrátenia celkovej čiastky úveru v dohodnutej lehote dojednali zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur a úhradu za každú zaslanú upomienku vo výške 30,- Eur. Úverovú zmluvu uzavretú medzi stranami, napriek tomu, že ide o absolútny obchod, posúdil súd zároveň ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorá sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka spravuje aj ustanoveniami zák. č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie uzavrel, že mal preukázaný vznik tohto zmluvného vzťahu medzi stranami, avšak nemal za preukázané poskytnutie peňažných prostriedkov, teda splnenie povinnosti veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky. Zmluva totiž obsahuje ustanovenie, že spotrebiteľ svojím podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť zmenkou, pričom jej prevzatie svojím podpisom potvrdil, avšak toto prehlásenie podľa súdu prvej inštancie nemôže predstavovať potvrdenie o reálnom prenechaní a poskytnutí peňažných prostriedkov v deklarovanej výške, nakoľko je tu riziko, že dlžníkovi nemusia byť poskytnuté žiadne peňažné prostriedky alebo prostriedky v inej výške, čo dlžník nemôže ovplyvniť. Poskytnutie úveru je obvykle realizované buď

úhradou na účet dlžníka, alebo odovzdaním hotovosti oproti podpisu na príjmovom pokladničnom doklade. Každá spoločnosť podnikajúca v oblasti poskytovania úverov musí viesť účtovníctvo, teda mať doklady o poskytnutí prostriedkov, prijatých plátbách z vrátených splátok a pod. Každý subjekt musí mať doklady o prevode prostriedkov na účtoch, výberoch z účtov, výberoch z hotovostnej pokladnice, teda nie je možné, aby žalobca poskytol úver a nemal dlžníkom podpísané prevzatie sumy. Súd preto uzavrel, že nakoľko žalobca nepreukázal reálne poskytnutie finančných prostriedkov, nemohol mu vzniknúť nárok na ich vrátenie, poplatkov za ich poskytnutie, úrok a ani na zmluvnú pokutu z dôvodu omeškania s ich vrátením, preto súd prvej inštancie nárok v plnom rozsahu zamietol. Ohľadom požadovanej zmluvnej pokuty súd prvej inštancie tiež uviedol, že bola súčasťou predtlačeneho textu formulára zmluvy, podľa ktorého bol spotrebiteľ povinný platiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania s úhradou celkovej čiastky úveru v dohodnutej lehote. Súd uzavrel, že táto zmluvná podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dohodnutá, pričom jej výška bola stanovená žalobcom bez toho, aby mal spotrebiteľ možnosť akokoľvek ovplyvniť jej obsah, či toto zmluvné ustanovenie vylúčiť, čo spôsobuje jej neprijateľnosť a neplatnosť podľa § 53 ods. 5 OZ. Z dôvodu neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute preto súd žalobcovi nárok na túto sankciu nepriznal. Súd tiež zamietol nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za upomienky vo výške 210,- Eur, keď dospel k záveru, že ustanovenie o povinnosti hradiť za každú zaslanú upomienku čiastku vo výške 30,- Eur je neprijateľnou podmienkou spôsobujúcou nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorá v podstate umožňuje žalobcovi ľubovoľne navyšovať výšku svojej pohľadávky tým, že žalovanej bude posilať neobmedzené množstvo upomienok, pričom v prípade, že ich zašle e-mailom, nebude mať s nimi žiadne podstatné náklady. Dojednanie o poplatkoch za upomienky je tak podľa § 53 ods. 5 OZ neplatné. Navyše náklady na upomienky neboli žiadnym spôsobom preukázané.

3. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) avšak žalovanej, ktorá bola v spore v celom rozsahu úspešná, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku podal v celom jeho rozsahu prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Dôvodil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 404600007 zo dňa 11.5.2015 žalobca ako veriteľ, poskytol žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 100,- Eur. Zmluva bola uzavretá podľa zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, ak dôjde k naplneniu dôvodov ustanovených v § 11 ods. 1 zákona. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve sa v bode 3. uvádza, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 168,- Eur, ak nie je dohodnuté inak, do 11.5.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi. Z toho vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 168,- Eur s termínom splatnosti 11.5.2016. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 168,- Eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 100,- Eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 28,- Eur a úroku vo výške 40,- Eur, čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uhrádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je teda jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (100,- Eur + 28,- Eur + 40,- Eur). Rovnako je v zmluve o úvere špecifikovaný údaj o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy, ako deň 11.5.2016. Predmetná zmluva preto nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov, nakoľko spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalovaná v prípade, že pri podpise zmluvy nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo od zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo nevyužila, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca ďalej uvádza, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru (úroky, poplatok). Započítanie celej sumy

splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s platbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania. V prípade osoby žalovanej má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilé osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala. Žalovaná navyše žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Ohľadom vážnosti prejavu vôle žalovanej, poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Uviedol, že žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojim podpisom, bola si vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere.

5. Žalovaná odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadрила.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom pripustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na príp. vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, preto je dôvodné napadnutý rozsudok ako vo výroku vecne správny potvrdiť v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

7. V danom prípade nebolo sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa spravuje aj príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa. Predmet prieskumu odvolacieho súdu, potom vymedzuje uplatnená odvolacia argumentácia odvolateľa.

8. Jednou zo základných náležitostí odvolania (§ 363 CSP) je uvedenie, z akých dôvodov považuje odvolateľ rozhodnutie súdu za nesprávne (odvolacie dôvody), čo možno chápať, ako povinnosť tvrdenia odvolateľa pre odvolacie konanie. Dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania je potom odvolací súd viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), čo znamená, že existenciu iných odvolacích dôvodov než ktoré uviedol odvolateľ, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nezisťuje a ak by aj v odvolacom konaní vyšli najavo, neprihliada na ne. Jedinou výnimkou je, ak zistí existenciu väd, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), na ktoré odvolací súd prihliada aj vtedy, ak neboli odvolateľom uplatnené. Odvolací súd tiež na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva (§ 373 ods. 1 CSP). Dôvody odvolania môže teda odvolateľ doplniť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

9. Viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) znamená, že odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania. Odvolateľ teda v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia, ktorým vymedzením sa obmedzuje preskúmovacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na dôvody vymedzené v odvolaní.

10. V danom prípade súd prvej inštancie založil svoje zamietnutie žaloby na závere, že žalobca nepreukázal poskytnutie peňažných prostriedkov podľa zmluvy o úvere žalovanej, nakoľko úver mal byť žalovanej poskytnutý zmenkou, čo však podľa súdu nepreukazuje reálne prenechanie a poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej. Keďže žalobca podľa súdu nepreukázal reálne poskytnutie finančných prostriedkov, nemohol mu vzniknúť ani nárok na ich vrátenie, vrátane uplatneného poplatku za poskytnutie úveru, zmluvnej pokuty, či poplatkov za upomienky, preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. Žalobca v podanom odvolaní ako odvolacie argumenty uviedol to, že úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva obsahuje riadne náležitosti, ako výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; doba trvania zmluvy ako aj termín splatnosti poskytnutého úveru. Ďalej žalobca dôvodil tým, že žalovaná mohla od predmetnej zmluvy

odstúpiť, ak mala pocit, že je nevýhodná, že splátkami sa uhradza najskôr istina, až potom príslušenstvo, žalovaná nebola k podpisu zmluvy nútená, prejavila svoju vôľu, čo potvrdila svojim podpisom, bola si tak vedomá svojich záväzkov. Z obsahu odvolania žalobcu tak vyplýva, že jeho odvolacie dôvody vôbec nekorešponujú so závermi súdu prvej inštancie a jeho odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nepreukázania reálneho poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej. Tento záver súdu prvej inštancie žalobca v podanom odvolaní vôbec nenapáda. Venuje sa skutočnostiam, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nezaložil.

11. Nakoľko teda odvolacia argumentácia žalobcu, ktorou je odvolací súd viazaný, keďže preskúmava napadnuté rozhodnutie len zo žalobcom uvedených dôvodov, nekorešponduje s dôvodmi, na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, odvolaciemu súdu nezostáva iné, ako konštatovať vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže jeho závery neboli relevantným spôsobom nijako napadnuté. Odvolacie argumenty žalobcu tak boli pre rozhodnutie vo veci samej nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať.

12. S poukazom na uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správny, včítane závislého výroku o náhrade trov konania (odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého) s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčísliť a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

15. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyšiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

16. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

17. Danou problematikou sa zaoberalo aj občianskoprávne kolégium NS SR pričom v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.

18. Odvolací súd potom hoci úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).  
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).